

[Tinning]

Jeg vil godt høre, om socialministeren vil benægte, at det forholder sig sådan, at de, der har de dårligste arbejdsforhold – det har tit sammenhæng med, at de har de dårligste lønforhold – også har den største sygelighed. Det duer ikke at sige, at der er forskel på, hvor stor en dagløn er. Faktum er, at de dårligst stillede af dem, der er i arbejde, har flere sygedage end de andre, og det er ikke, fordi de pjækker mere, eller fordi de er lidt mere uansvarlige eller sådan noget. Nej, det er, fordi de har nogle arbejdsforhold og nogle levevilkår, som giver flere sygdomstilfælde.

Til sidst skal jeg sige, at det chokerede mig ærlig talt lidt, at der stadig findes ét medlem af folketinget, som bliver glad, bare fordi det radikale venstre udtrykker bekymring.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal forsøge at svare på de sidste spørgsmål, der er stillet.

Hr. Agerschous fantasi er jo legendarisk. Jeg synes næsten ikke, der er grund til at svare på det spørgsmål, hr. Agerschou stiller med hensyn til karensdage på andre områder. Der er karensdage på de områder, der er omfattet af de to love, vi diskuterer her. Andet skal jeg for så vidt ikke sige.

Med hensyn til, hvorvidt karensdagen kommer alle til gode, skal jeg bare for en ordens skyld sige, at så vidt jeg kan bedømme det, er der ikke så farlig mange virksomheder, der ikke vil gennemføre den. Det er klart, at der er nogle enkelte, og der er nævnt nogle her i dag. Det mener jeg egentlig vi har haft en diskussion om, som vi ikke behøver at forlænge.

Hr. Knud Lind spørger, hvordan det ligger med statistik for den offentlige sektor. Hertil vil jeg sige, at naturligvis føres der sygestatistik også i den offentlige sektor, men det, som overvejes på nuværende tidspunkt i lønnings- og pensionsdepartementet, er at etablere en central sygefraværstatistik for hele det statslige personale, således at man også har mulighed for at følge udviklingen på dette område. Men naturligvis føres der sygestatistik.

Så er der spørgsmålet om kommunalbestyrelser, som måtte beslutte at undlade at gennemføre en karensdag. Ja, der er efterhånden ikke grænser for, hvad man kan blive udsat for, det må jeg indrømme, når det drejer sig

om diskussionen om en karensdag. Jeg vil godt give et svar på det, og det skal være, at efter den kommunale styrelseslov skal det kommunale lønningsnævn godkende aftaler om løn- og arbejdsforhold, og gennem denne bestemmelse mener vi faktisk at det kan hindres, at kommuner beslutter at ville udbetale løn for første sygedag. Det spørgsmål har vi også bedt om indenrigsministeriets nærmere kommentarer til. Hertil kommer – og det mener jeg er noget meget afgørende i denne diskussion – at de kommunale organisationer indgår aftaler om overenskomster på kommunernes vegne, og man må da gå ud fra, at lige så vel som de følger overenskomsterne, følger de naturligvis også love, som har noget at gøre med løn- og arbejdsforholdene i kommunerne.

Hr. Tinning fortsætter med spørgsmålet om, hvad der kan være teknisk vanskeligt og så vanskeligt, at det kan overbevise den nuværende socialminister om, at loven skal ændres. Ja, nu er det svært at være profetisk, og derfor vil jeg sige, at hvis vi kendte det på nuværende tidspunkt, så kunne vi for så vidt lige så godt gennemføre det. Det, vi alene påstår, er, at vi må se, hvordan loven fungerer, og så er det bare et ganske normalt løfte om, at hvis det viser sig, at der er nogle skævheder, som der er mulighed for at rette, må vi naturligvis diskutere dette. Det er et løfte, som man må give i forbindelse med en hvilken som helst lovgivning.

Jeg kan da godt se, at det er interessant at blive ved med at nævne eksemplet med de videnskabelige medarbejdere, som arbejder hjemme. Vi kan finde mange andre meget specifikke eksempler, hvor det vil være svært at håndhæve en lov, men det er jo meget små grupper i forhold til det, det egentlig drejer sig om. Hvis det er sådan, at man vil omgå en sådan lov, så er det klart, at der er mulighed for at gøre det på et så specifikt område, som vi taler om her. Det har vist også meget at gøre med, hvordan man i øvrigt søger at efterleve lovgivningen i dette land.

Formanden:

Og så har vi til sidst en række korte bemærkninger, først hr. Tinning.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):